

ZACHÉÛS

HJM Sales

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters, ik wil tot u graag enige woorden spreken over een geweldig leerzame gebeurtenis uit het Evangelie van Lukas, te vinden in hoofdstuk 19, de verzen 1-10:

“En Jezus, ingekomen zijnde, ging door Jericho. En zie, er was een man, met name geheten Zachéüs; en deze was een overste der tollenaars, en hij was rijk; En zocht Jezus te zien, wie Hij was; en kon niet vanwege de schare, omdat hij klein van persoon was. En vooruitlopende klom hij op een wilden vijgeboom, opdat hij Hem mocht zien; want Hij zou door dien weg voorbijgaan. En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem: Zachéüs! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven. En hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem met blijdschap. En allen, die het zagen, murmureerden, zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om te herbergen. En Zachéüs stond, en zeide tot den Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder. En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is. Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was.”

De geschiedenis van Zachéüs, de tollenaar, kwam reeds eerder op deze website aan de orde ([“TOLLENAAR - De verlossing van een”](#)). Maar toch heb ik op mijn hart om nog enkele aspecten kort te benadrukken.

Zachéüs was een tollenaar, zeg maar een soort belastingambtenaar. Tollenaars stonden in Israël bekend als dieven, omdat zij de mensen oplichtten en bedrogen door veel meer tol te eisen dan verschuldigd was. Maar, prijst God, diep in zijn hart wist Zachéüs dat hij een verkeerde weg bewandelde, welke hem in het eeuwige verderf zou brengen. En nu zou die bekende Wonderdoener Jezus voorbij komen. En er kwam een verlangen in zijn hart om Jezus, de Redder der mensheid, te zien. En wat deed hij? Omdat hij klein van stuk was, klom hij in een vijgeboom om van daaruit gemakkelijk en ongehinderd Jezus te kunnen aanschouwen. Het staat niet zo in het verhaal beschreven, maar ik denk dat hij het ook wel prettig zal hebben gevonden om daar ongezien tussen het dichte gebladerte verscholen te kunnen zitten.

Ik denk dat ongelovige mensen, die Jezus nog niet hebben aangenomen en door Hem zijn vrijgemaakt, of zij die Jezus halfslachtig volgen, allemaal als Zachéüs zijn, namelijk dieven. Hoe goed zij het ook bedoelen of hoe oprecht zij ook proberen te leven. Ik bedoel dit zeker niet respectloos of beledigend. Maar dit is nu eenmaal de oorspronkelijke natuur van ieder mens, ook van mij! Ieder mens is in zijn geboren, oorspronkelijke natuur egoïstisch, een notoire zondaar én een dief.

“Ho, ho, ho”, zegt u nu wellicht, “ik ben beslist geen dief!”

Laat u mij uitleggen, dat iedere zondaar in principe ook een dief is. Want wellicht stelen wij niet in de winkels of ergens anders, maar als wij bijvoorbeeld overspel plegen, stelen wij dan niet andermans vrouw? Als wij in haat of boosheid tekeer tegen iemand gaan, stelen wij dan niet diens waardigheid? Als wij gierig zijn en geen oog hebben voor de grote noden van behoeftige mensen, beroven wij hen dan niet van een menswaardig bestaan? Als wij kwaad spreken over mensen, stelen wij dan niet hun integriteit? Als wij mensen voorliegen of bedriegen, stelen wij dan niet de waarheid? Als wij ons belastingformulier niet helemaal naar waarheid invullen, liegen wij dan niet?

Ongelovige mensen verschuilen zich net zoals Zachéüs eveneens in het dichte gebladerte van de vijgeboom. Wat bedoel ik hiermee te zeggen?

Allereerst, dat zij zich niet aan Jezus willen openbaren, Die aan ieder mens en dus óók aan hen ooit voorbij zal komen. De bijbel zegt dat Jezus de Waarheid is. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven. Van nature wil ieder mens zich het liefst zo goed mogelijk voordoen en absoluut de zonden verborgen houden. Want het is niet prettig als de zonden worden geopenbaard. En dus verbergen zij zich tussen de bladeren en denken dat zij daar veilig zijn.

Ten tweede, dat wanneer er in de bijbel over de bladeren van vijgebomen wordt gesproken, dat vaak de volgende geestelijke betekenis heeft, namelijk dat vijgeboombladeren op de vleselijke neigingen van de mens wijzen.

Zo verscholen Adam en Eva, toen zij tegen God hadden gezondigd, zichzelf voor Hem tussen de bomen van het paradijs en ze bedekten hun geopenbaarde naaktheid met vijgeboombladeren. Dit kunnen we lezen in het eerste boek van de bijbel, in Genesis, hoofdstuk 3, de verzen 7-8: *“Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten. En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.”*

Maar God de Vader riep hen tevoorschijn: “Waar zijn jullie?” Dat kunnen we in de volgende verzen 9-10 lezen: “En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.” Deze handelwijze van God de Vader is typerend voor Hem. Hij is altijd op zoek naar verloren zondaren om hen te vragen om zichzelf aan Hem te vertonen, zodat Hij hen kan redden van het eeuwige verderf.

Daarom riep Gods Zoon, onze Here Jezus Christus, de tollenaar Zachéüs óók tevoorschijn: *“Zachéüs! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven.”* Zachéüs kon zich absoluut niet verbergen voor de ogen van Jezus. Jezus wist dat hij daar hoog in die boom verborgen zat en Hij riep hem tevoorschijn. Want Jezus kende zijn hart. Hij kende zijn verlangen naar liefde, vergeving en vrijmaking. En als Jezus dat ziet, dan reageert Hij, want Hij kwam op aarde om zondaren te redden van het eeuwige verderf. *“Zachéüs! Vandaag wil Ik in jouw huis komen! Vandaag wil Ik jouw zonden vergeven en je vrijmaken! Vandaag, Zachéüs!”*

Zo wil Jezus vandaag ook in uw en in mijn huis komen. Ons huis is ons hart! Hij wil dat we afdalen van onze hoge positie waarin wij onszelf onkwetsbaar achten. Hij wil dat we ons niet meer verschuilen achter dat dichte gebladerte van ons eigen vlees, van ons eigen karakter, van onze koppigheid en geslotenheid en zelfgerechtigheid. Hij wil dat wij ons aan Hem vertonen zoals wij wérkelijk zijn. In alle oprechtheid, eerlijkheid en in nederigheid, zodat Hij binnen kan komen in ons hart. Indien wij eerlijk onze zonden aan Jezus belijden en zeggen: *“Ja, Heer, dat ben ik, zo ben ik, het spijt mij, maar ik heb gefaald, vergeef mij en maak mij vrij”*, dan zál Hij ons vergeven en verlossen. Want dat was Zijn grote opdracht. Dan valt de zondelast van u af en wordt u vrij en zal Gods vrede, rust en blijdschap uw hart vullen.

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters, laat u toch vandaag nog door Jezus vrijmaken. Belijdt uw zonden en schuld aan Hem, zodat Hij u kan vergeven en vrijmaken. Hij verlangt naar u en wil in uw hart wonen. Hij houdt zoveel van u en mij, dat Hij onze schuld op Zich nam en voor onze zonden als een misdadiger aan het kruis van Golgotha stierf. Prijst God voor deze onbegrijpelijke genade.

Gods zegen toegewenst. Amen.